

THE INTERNATIONAL

WT

WATCH TRIBUNE

HUBERT
PELLIKAAN
atelier op zolder

MYTHEVORMING
Waarom een
manufactuur-uurwerk
niet altijd beter is
door LEX STOLK

OVER EILEAN
De catch
van Panerai

A Matter of Time

Horloge Special bij
Esquire

EINDELIJK UITLEG
**ZO WERKT EEN
MECHANISCH
UURWERK**

INTERVIEW
**GIJSSCHOLTEN
VAN ASCHT**

TIME WRITERS

**MONTBLANC
1/1.000 SEC**

HOOGSTE HORLOGERIE UIT VILLERET

26

nieuwe modellen,
met veel
world timers!

00:46

door LEX STOLK

fotografie: BROEN MANTEL

DOE HET ZELF

Zijn ideale horloge was onvindbaar.
Dus maakte Hubert Pellikaan het zelf.

Als klein kind raapte ik schroefjes op van de straat om hijskraantjes mee te maken. Later ging ik met Fischer Technik spelen. Niet met Lego want dat is meer de buitenkant. Bij Fischer Technik ging het om dingen te laten bewegen, te laten werken. Dat ik naar de HTS ging lag dan ook voor de hand, maar ik voelde me daar helemaal niet thuis. Mijn vader is apotheker en ik ging met hem wel eens mee naar een laboratorium en dat was heel fascinerend; leidingen, machines, apparaten. Dat vond ik heel interessant. Je moet je voorstellen dat in de jaren zeventig Nobelprijswinnaars medicijnen ontwikkelden die een jaar later in de apotheek lagen. Nu onvoorstelbaar. Tegenwoordig gaan daar jaren overheen.

Na de studie farmacie heb ik mijn MBA in Enschede gehaald op het gebied van innovatie. Daarna ben ik naar TNO gegaan waar ik heb gewerkt als adviseur in de procestechnologie, om vervolgens naar het bedrijfsleven over te stappen. Daar heb ik echte high tech farmacie bedreven. Je zou het misschien niet zeggen, maar op mijn terrein van de farmacie komt veel technologie om de hoek kijken. Processen bij extreem hoge drukken, exotische oplosmiddelen, en al de apparatuur die je daarvoor moet bedenken en in elkaar zetten – de stoere kant van de farmacie zullen we maar zeggen. Dit heeft er ook toe geleid dat er nu acht patenten op mijn naam staat. Het bedenken en bouwen is mijn grote drijfveer. Dus ben ik in mijn vrije tijd ook altijd bezig geweest met het maken van allerlei dingen. Ik speel gitaar en dus bouwde ik bijvoorbeeld buizenversterkers. Ik heb nog eens een zeer goed werkend veersysteem bedacht en dat in een motorfietsvoorvork gebouwd. Werkt nog steeds perfect, maar het is me nooit gelukt het aan een grote schokbrekerfabrikant te verkopen. Plexiglasen de-signdlampen heb ik ook nog eens gemaakt. Leuk om weg te geven op verjaardagen of zo.

Als je geïnteresseerd bent in techniek, kom je vroeg of laat natuurlijk in aanraking met horloges. Dat waren in mijn geval oude militaire horloges. Ik vond ze prachtig, maar had er eigenlijk geen geld voor. Dat kwam pas later. Toen had ik wel geld over voor een Omega uit de Tweede Wereldoorlog en veel later heb ik een Omega Speedmaster 321 gekocht. Dat vind ik nog steeds een perfect horloge. Het ontwerp is helemaal goed. Kijk bijvoorbeeld naar de subtiele hoekjes aan de schouders van dat horloge. Daar is zoveel aandacht aan besteed. Later is er een andere kast gekomen en die is veel vlakker. In 2007 besloot ik me – na enige aanmoediging van mijn vrouw – te trakteren op een nieuw horloge. Ik was voor mezelf begonnen als productontwikkelaar en dat moest gevierd worden. Ik heb een aantal horloges in mijn handen gehad waarvan ik dacht dat ik ze mooi vond, maar het was het allemaal net niet. Op het laatst stond ik te dubben tussen een Omega Seamaster Planet Ocean en een Panerai waar ik het type niet meer van weet. Het was in ieder geval niet eentje met een 47 millimeter 1950 kast, want die vind ik wonderschoon. Geen van beide horloges had wat ik zocht. Toen bedacht ik me, op bezoek bij een rijk gesorteerde juwelier met allerlei toonaangevende merken om me heen, dat ik dan maar zelf een horloge moest gaan maken.

‘Mijn eerste wijzerplaat kwam uit de printer’

...

Het geld dat ik gereserveerd had voor mijn nieuwe horloge heb ik uiteindelijk gestoken in het kopen van kasten en uurwerken én in een ontwerpprogramma voor op de computer. Dat leidde uiteindelijk tot een horloge met een strakke zwarte wijzerplaat – uit de printer, dus eigenlijk helemaal niet zo strak – en Breguetwijzers in een IWC-achtige kast. Op dat horloge kreeg ik complimenten van niet-horlo-

gekenners, terwijl ik op mijn Speedmaster juist enkel complimenten kreeg van horlogekeners. Vanaf dat moment is het steeds serieuzer geworden en heb ik tien echte wijzerplaten laten drukken bij Bedford Dials in Engeland. Toen de eerste horloges klaar waren, heb ik ze binnen een week allemaal verkocht.

Tien horloges leidden tot honderd horloges. Dan wordt het dus qua bedragen ook heel serieus. Spannend ook. Want tien horloges verkopen is één ding, honderd is wat anders. En ga met die onzekerheid in je hoofd maar

eens honderd kasten, honderd wijzerplaten en honderd uurwerken bestellen. Gelukkig is het allemaal goed gegaan en ben ik me steeds verder gaan ontwikkelen. Inmiddels zijn er verschillende modellen en in Utrecht heeft een juwelier mijn horloges in de collectie opgenomen.

Ik ben druk bezig met de toekomst van mijn horloges, of eigenlijk met de toekomst van mijn merk Pellikaan Timing. En dat gaat goed. Zo kwam ik in contact met FC Utrecht via Helsloot Juweliers, de winkel waar mijn horloges verkocht worden. Ik heb voor hen een gelimiteerde oplage horloges gemaakt met op de wijzerplaat heel subtiel een verwijzing naar de club. Een anonieme enthousiasteling kocht op de goede doelen veiling ‘FC4U’ het tweede exemplaar voor € 4000. Voorzitter Jan-Willem Dop kreeg bij zijn afscheid van de club het eerste exemplaar.

Nu houd ik me bezig met het ontwikkelen van nieuwe modellen. Ik wil graag een heel klassiek horloge maken. Een 39 millimeter-model met een zilveren wijzerplaat, en ook twee typen chronografen; een klassieke chronograaf en een sportievere, moderne variant. Tot nu toe zou je kunnen zeggen dat mijn horlogewerk meer weg heeft van Lego dan van Fischer Technik. Ik houd me bezig met de buitenkant. Met kasten en wijzers en wijzerplaatontwerpen, maar niet met wat binnenin tikt. Misschien komt dat nog wel. Maar ik vind dan wel dat het iets moet toevoegen. Zo steek ik namelijk zelf in elkaar. Alles wat ik vroeger bouwde was een verbetering, een toevoeging. Ook in mijn werk als productontwikkelaar ben ik steeds op zoek naar nieuwe dingen. Laatst zag ik trouwens iets waardoor ik wel werd gefascineerd. Ik zag de nieuwste creatie van MB&F, de LM1, met al die bewegende delen op de wijzerplaat, en toen bedacht ik me dat ik wel graag een ETA-uurwerk zo wil ombouwen dat het echappement aan de voorkant geplaatst kan worden en dus op de wijzerplaat te zien is. En dan voor een prijs onder de honderdduizend euro. Dat zie ik mezelf misschien nog wel eens doen.’

De Pellikaan Timing FC Utrecht limited edition, gemaakt voor de voetbalclub (€ 995)